

εἰς τὸν ἀγοραστήν. Ἐπὶ τῶν Πτολεμαίων ἡ ἐγγύησις αὕτη ἐλέγετο διὰ τῆς ἐλληνικῆς λέξεως βεβαίωσις, λέξεως ἥτις ἐσήμαινε καὶ ἄλλο εἶδος ἐγγυήσεως ὅλως διάφορον ἀπαιτούμενον πρὸς τοῦ πωλητοῦ ἐν τε Μακεδονίᾳ καὶ ἐν ταῖς πλείσταις ἐλληνικαῖς πόλεσι. Τὸ ἐλληνικὸν ἢ μακεδονικὸν σύστημα, ὅσον φαίνεται ἰδίᾳ ἐφαρμοζόμενον ἐν ταῖς ἐπιγραφαῖς ἅς ἐκ Δελφῶν εἰς Παρισίους ἐκόμισεν ὁ κ. Φουκάρ, ἦν τὸ ἐπεμβαίνειν ἐν τῷ συμβολαίῳ ἐκτὸς τῶν ἐνδιαφερομένων τρίτον τινὰ καλούμενον βεβαιωτὴν ἢ προπωλητὴν, ὅστις ἡγγυᾶτο ὑπὲρ τοῦ ἀληθοῦς πωλητοῦ καὶ ἠδύνατο νὰ καταδιωχθῇ ὡσεὶ αὐτὸς ἦτο ὁ πωλητής, εἰς οὗτος δὲν ἐξώφλει τὸν ἀγοραστήν ἐν περιπτώσει ἐκκρούσεως (évitéio). Ὅλως διάφορον ἦν τὸ αἰγυπτιακὸν σύστημα, ὅπερ ὅμοιον εἶχε μόνον ἐν τῷ ἀθηναϊκῷ δικαίῳ· ἀλλὰ καὶ ὡς πρὸς τοῦτο οἱ ἀρχαῖοι λέγουσι καὶ αἱ ἐπιτευχθεῖσαι ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῶν δημοτικῶν συμβουλίων ἀνακαλύψει· ἀπέδειξαν ὅτι ὁ Σόλων ἐδανείσθη ἐκ τῆς Αἰγύπτου τινὰ τῶν σπουδαιοτάτων σημείων τοῦ δικαίου, ὅπερ ἐν Ἀθήναις ἐγκατέστησαν. Ἡ αἰγυπτιακὴ βεβαίωσις ἦν ἐγγύησις δεδομένη ὑπ' αὐτοῦ τοῦ πωλητοῦ, ὅστις ὑπεχρεῖτο νὰ ὑπερασπισθῇ τὸν ἀγοραστήν κατὰ πάσης ἐκκρούσεως ἢ ἀντιποιήσεως, τῷ ἰδίῳ αὐτοῦ κινδύνῳ, νὰ παράσχη αὐτῷ πάντα τὰ ἀναγκαῖα ἐγγραφα καὶ νὰ λάβῃ ἐν ἀνάγκῃ τὴν θέσιν αὐτοῦ ἐν τῇ δίκῃ. Ὁ δημοτικὸς τύπος, ὅστις ἀνεύρηται ἐπὶ τῶν ἀρχαιοτάτων συμβολαίων, ἐκτὸς ἐπὶ ἐνὸς συμβολαίου χρονολογουμένου ἀπὸ τῆς βασιλείας τοῦ Ψαμμητίχου καὶ ἐπὶ πολλῶν ἄλλων ἀπὸ τῆς περσικῆς κυριαρχίας, εἶναι οὕτω συντεταγμένος, ὥστε ὁ πωλητής εἶναι ὑπόχρεως ν' ἀπαλλάξῃ τὸν ἀγοραστήν πάντων ὅσων ἠδύνατο νὰ ταράξωσιν αὐτὸν ὡς πρὸς τὴν προκειμένην ἰδιοκτησίαν· νὰ χορηγήσῃ αὐτῷ πάντα τὰ σχετικὰ πρὸς τὴν ἰδιοκτησίαν ταύτην συμβόλαια, νὰ ἐξασφαλίτῃ αὐτῷ τὴν κατοχὴν πανταχοῦ ὅπου δεῖον. Κατὰ τὸν νόμον τοῦτον τῆς βεβαιώσεως, ὅπως μεταχειρισθῶμεν αὐτὰς τὰς ἐκφράσεις ἅς μεταχειρίζεται ἕλλην συνήγορος ἐν πτολεμαϊκῇ δίκῃ, ἥς ὁ Παῦρων ἐδημοσίευσεν τὰ ἐλληνιστὶ γραφέντα ἐγγραφα, ἐγένετο ἐνώπιον τῶν λαοκριτῶν, ἦτοι πρὸ τοῦ τριακονταμελοῦς ἀνωτάτου δικαστηρίου, περὶ οὗ ὁμιλεῖ Διόδωρος ὁ Σικελιώτης, συμφώνως πρὸς τὰ αἰγυπτιακὰ ἐγγραφα, περιεργατὰτη δημοτικὴ αἰγυπτιακὴ δίκη, ἥτις ἐστὶ τὸ κύριον ἀντικείμενον τοῦ ἀναγνώσματος τοῦ κ. Ρεβιλλοῦ.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ.

ΤΕΧΝΗΤΟΣ ΛΑΡΥΓΞ.—Ὁμολογούμενον ὅτι ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ ἡ ἐπιστήμη ἐν Εὐρώπῃ νέας ποιεῖται

προόδους καὶ κατακτήσεις. Πρόκειται περὶ τεχνητοῦ λάρυγγος προσαρμοζομένου εἰς πάσχοντα κατὰ τὸ ὄργανον τοῦτο, καὶ ἡ νέα αὕτη ἱατρικὴ ἐπιτυχία βεβαίως θέλει καταπλήξῃ τὸν ἀναγνώστην. Εἶναι ἀληθές, λέγει ὁ Χρόνος τοῦ Λονδίνου, ὅτι τὸ πείραμα τοῦτο ἐγένετο πλειστάκις ἐπὶ τῆς ἡπειρωτικῆς Εὐρώπῃς μετὰ ἐπιτυχίας κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον, καὶ ἰδίᾳ ἐν Βιέννῃ κατὰ τὸ 1873, ὅτε ὁ μὲν ἱατρός Βίλροθ ἀφῆρεσε τὸν λάρυγγα ἀσθενοῦς, ὁ δὲ Γουσεμβάουερ ἐπειράθη τὸ πρῶτον ν' ἀντικαταστήσῃ αὐτὸν διὰ τεχνητοῦ ὁργάνου. Ἀλλὰ τὸ πείραμα τοῦτο πρῶτον ἤδη ἐγένετο ἐν Λονδίῳ ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ κ. Φόνλις ἐπὶ ἀσθενοῦς, James Huston καλουμένου, ῥάπτου, ἡλικίας 29 ἐτῶν, καὶ ἡ περίπτωσις αὕτη ἀπεδείχθη ἀληθῆς θρίαμβος τῆς ἐπιστήμης, διότι ἡ υἡγία τοῦ ἀσθενοῦς ἐβελτιώθη ἀπὸ τῆς ἀλλαγῆς τοῦ λάρυγγος αὐτοῦ. Ἡ ἐπιτυχία αὕτη ἀποδίδεται εἰς τὴν βραδύτητα μεθ' ἧς ἐγένετο ἡ ἐγχείρισις. Ὁ ἱατρός Φόνλις, ἀφοῦ ἀπέκοψε τὴν τραχεῖαν ἀρτηρίαν, εἰσῆγαγεν ἐν αὐτῇ σίφωνα ὅπως ἐμποδισθῇ ἡ κατάκλυσις τῶν πνευμόνων ὑπὸ τοῦ αἵματος, μετὰ δὲ τὴν προφύλαξιν ταύτην ἐπρόβηκε νὰ μεταθέσῃ ἐν ἀνέσει τὸν λάρυγγα ὡς καὶ τὸ φύμα ὅπερ ἐκώλυε τὴν ἀναπνοήν. Ἡ ἐγχείρισις διήρκεσε δύο ὥρας καὶ ἡμίσειαν, δοθέντος εἰς τὸν ἀσθενὴ χλωροφορμίου. Τὸ τεχνητὸν ὄργανον ὅπερ ἀντικατέστησε τὸ φυσικὸν σύγκειται ἐκ δύο σιφώνων, ὧν ὁ μὲν κατέρχεται πρὸς τὴν τραχεῖαν ἀρτηρίαν, ἐνῷ ὁ ἄλλος ἀνέρχεται πρὸς τὸ στόμα. Ὁ ἀσθενὴς δύναται νὰ συνεννοηθῇ ἄνευ τῶν σιφώνων τούτων εἰς τὸν κάτω σίφωνα εἰσάγεται σωλὴν, παράγεται δὲ τότε εὐηχος θόρυβος, ὃν τὰ χεῖλη μεταβάλλουσιν εἰς γράμματα καὶ λέξεις. Ἀλλὰ καὶ ἄνευ τοῦ βοηθητικοῦ τούτου ἡ ἀρθρώσις εἶναι ἀρκούντως εὐκρινής. Οἱ σωλῆνες εἶναι ἐκ μετάλλου, ἐξ ἐλεφαντόδοντος ἢ ἐκ κέρατος, ὁ δὲ ἀσθενὴς αὐτὸς ἀγαπᾷ νὰ μεταχειρίζεται αὐτοὺς, διότι δίδουσιν εἰς τὴν φωνὴν του νέους καὶ ἐξαισίους ἤχους, ὁ δὲ τόνος αὐτῆς ποικίλλει κατὰ τὸν σωλῆνα οὗ χρῆσιν ποιεῖται.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.—Μεταξὺ τῶν ἐπεισοδίων τοῦ βίου τοῦ βασιλέως τῆς Ἰταλίας, ὁ ἐν Ῥώμῃ ἀνταποκριτὴς τοῦ Ἡμερησίου Τηλεγράφου ἀναφέρει τὸ ἐπόμενον.

Ὁ ἀποθανὼν μονάρχης ἐκέρθησε τῇ προτεραίᾳ τοῦ θανάτου αὐτοῦ δίκην περὶ ἧς μεγάλως ἐνδιεφέρετο. Ἐνάγων ἦτο ἄγγλος ἱερεὺς, χρηματίσας ἄλλοτε πρωθιερεὺς τῆς ἀγγλικανῆς ἐκκλησίας ἐν Ῥώμῃ, ἐνθ' ἀπὸ τριακονταετίας διατρίβει, Campbell Smith d'Heritz καλούμενος. Οὗτος εἶχεν

ἀγοράσει τὴν ἔπαυλιν Sciarra, τὴν δὲ γειτονικὴν ἔπαυλιν Potenziana ἡγόρασε τῷ 1870 ὁ Βίκτωρ Ἐμμανουήλ, ὅστις ἀγοράσας καὶ ἄλλας παρακειμένους οἰκοδομὰς ὠκοδομήσατο ὡραίαν ἐαρινὴν ἔπαυλιν, ἡγεμονικὴν.

Ὁ ἄγγλος ἱερεὺς οὐ μόνον ἀπεποιήθη πωλῆσαι τῷ Βίκτωρι Ἐμμανουήλ τὴν ἔπαυλιν αὐτοῦ, ἀλλ' ἀπήτησε ὁρόμον, ὡς κοινῶς λέγομεν, διὰ τοῦ βασιλικοῦ κτήματος δι' αὐτὸν καὶ διὰ τοὺς ὑπηρέτας αὐτοῦ· ὁ δὲ βασιλεὺς ἐξ ἄλλου ἐκάλυψε τὴν ὑπολειφθεῖσαν ὁδὸν διὰ δένδροφυτειῶν, καὶ ὅτε οἱ θεράποντες τοῦ κ. Campbell εἰσῆλθον εἰς τὴν ἀμφισβητουμένην γῆν, ὁ Βίκτωρ Ἐμμανουήλ ἐνήγαγκεν ἐνώπιον τοῦ κακοοργισμένου τὸν ἱερέα, ὅστις κατεδικάσθη εἰς πρόστιμον δι' ἐπιδρομὴν εἰς ξένην ἰδιοκτησίαν. Ἀκολούθως ἐγένετο δίκη ἐνώπιον τοῦ πολιτικοῦ δικαστηρίου, ἐνθα ἐπίσης ἐκέρδησεν ὁ βασιλεὺς, τοῦ ἄγγλου ἱερέως, τοῦ καὶ κόμητος τιτλοφορηθέντος ὑπὸ τοῦ πάπα Πίου Θ', καταδικασθέντος, χωρὶς κἄν ν' ἀκουσθῶσιν οἱ μάρτυρές του. Ἡ τελευταία συνεδρίασις τῆς δίκης ταύτης ἐγένετο τῇ προτεραίᾳ τοῦ θανάτου τοῦ Βίκτορος Ἐμμανουήλ. Δέκα ἡμέρας πρὸ τοῦ θανάτου αὐτοῦ ἐφόνευσε μεταξὺ τῶν δένδρων τῆς ἐπαύλειώς του τεσσαράκοντα κίχλας, ἓνα σκολόπακα, καὶ μίαν ἐνυδρίδα, πεσοῦσαν νεκρὰν, ἀφοῦ ὑπὸ τεσσάρων ἐβλήθη σφαιρῶν διὰ τοῦ βασιλικοῦ τυφεκίου.

Ὁ Βίκτωρ Ἐμμανουήλ μεγάλως ἠγάπα τὴν ἔπαυλιν ταύτην, καίτοι οὐδέποτε ἐκοιμήθη ἐν αὐτῇ, παρηκολούθει δὲ μετὰ μεγάλου ἐνδιαφέροντος τὰς προόδους τῆς οἰκοδομῆς καὶ τοῦ καθωραϊσμοῦ. Ἡ νύμφη αὐτοῦ, πριγκηπέσσα Μαργαρίτα, καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Οὐμβέρτος, νῦν βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας, συχναίως μετέβαινον ἐκεῖ καὶ διήρχοντο ὥρας τινάς. Ὁ κόμης d'Heritz ἐφεισβλήθησε τὴν τελευταίαν ἀπόφασιν τοῦ δικαστηρίου καὶ θὰ ὑποβάλῃ τὸ ζήτημα μέχρι τοῦ ἀνωτάτου δικαστηρίου. Ἐὰν δ' ἐπιτύχῃ, ἡ βασιλικὴ ἔπαυλις δὲν θὰ ᾖναι κεκλεισμένη πλέον εἰς τὸ δημόσιον· ἀποτέλεσμα δὲ τῆς δίκης ταύτης ἔσται ἴσως, ὅτι τὸ δημόσιον θὰ δύναται νὰ εἰσέρχεται εἰς τὴν βασιλικὴν ταύτην ἰδιοκτησίαν.

ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΚΙΝΗΣΙΣ.

Μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς ἀνακωχῆς ἔπεσαν ἐν Βυζαντίῳ τὸ ὑπουργεῖον καὶ αἱ χιόνας. Ἡ πόλις ἐλευκάνθη. Δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι ἐσκεπάζθη μετὰ τὴν λευκὴν τῆς εἰρήνης σημαίαν. Εἶθε ἡ εἰρήνη αὕτη νὰ μὴ συναγωνισθῇ ὡς πρὸς τὴν διάρκειαν μετὰ τὰς χιόνας!

Ἐνῶ ἐν τῇ Θράκῃ ὑπεγράφετο ἡ ἀνακωχή, ἐν τῇ εὐάνδρῳ Ἀττικῇ ὑπεγράφετο ἡ διαταγὴ τῆς εἰσελάσεως τῶν ἐλληνικῶν στρατευμάτων εἰς τὴν

Θεσσαλίαν. Ἡ μία ὑπογραφή μᾶς προμηνύει τὴν εἰρήνην καὶ ἡ ἄλλη τὸν πόλεμον· αὕτη κρατεῖ σημαίαν λευκὴν, ἐκεῖνη μᾶς προτείνει λόγχην. Φιλία ἐδῶ καὶ φίλημα, ἐκεῖ δῆγμα, σφαῖρα, πῦρ, συμπλοκή, περιπλοκή, παραζάλη, λαβύρινθος τοῦ ἀνατολικοῦ ζητήματος, εἰς ἣν ἡ Ἑλλὰς εἰσῆλθε μετὰ εἰκοσιτέσσαρας χιλιάδας πόδας. Ὡς φαίνεται ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρία Ἀθηνῶν θ' ἀνεκάλυψε πάλιν τὸν μῦτον τῆς Ἀριάδνης. Δώδεκα χιλιάδες Ἑλλήνων εἰσέβαλον ὡς καλοὶ φίλοι καὶ διὰ τὴν καλὴν τάξιν εἰς τὴν Θεσσαλίαν. Δώδεκα χιλιάδες φίλοι εἰς μίαν ἡμέραν! Εἶναι πολύ. Κινδυνεύει κανεὶς νὰ πάθῃ ἀπὸ πληθώραν φιλίας.

Ἡ λέξις πληθώρα μοὶ ὑπενθύμισε τοὺς πρόσφυγας. Ἐκατὸν χιλιάδες δυστυχῶν, κρούουσι τὴν θύραν τῆς Πόλεως ζητοῦντες φιλοξενίαν.

Ὁ Γάλλος ὁ ἀνακαλύψας ὅτι αἱ ἡμέραι διαδέχονται ἀλλήλας ἀλλὰ δὲν ὁμοιάζουσιν, ἔκαμε μὲν μίαν σπουδαίαν, ἀλλ' ὅχι ἀκριβῆ καὶ σωστὴν ἀνακάλυψιν. Ἡμεῖς, οἵτινες ὅπωςδήποτε ἐπροτιμήσαμεν καὶ κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην τὴν πρόσκαιρον ζωὴν, ἀπὸ τῆς αἰωνίου, ἡμεῖς, οἵτινες δὲν ἠκολουθήσαμεν τὰ παράδειγμα τοῦ Πάπα, ὅστις κατώρθωσε πλέον ν' ἀποθάνῃ, δυνάμεθα ἀκριβέστερον τοῦ Γάλλου νὰ εἴπωμεν ὅτι καὶ αἱ ὥραι καὶ τὰ λεπτὰ διαδεχόμενα ἀλλήλα δὲν ὁμοιάζουσι. Τὴν τελειοποίησιν ταύτην τῆς ἀνακαλύψεως τὴν ὀφείλομεν εἰς τὴν ἀτμοσφαῖραν καὶ εἰς τὴν πολιτικὴν, αἵτινες κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας, τασαύτην ἐπέδειξαν τὴν ἀστασίαν, ὥστε, δικαίως οἱ γραμματικοὶ τὰς συγκατέταξαν εἰς τὸ γένος τῶν γυναικῶν.

Μὲ συγχωρεῖτε, κυρίαί! Τὸ σφάλμα δὲν εἶναι ἰδικόν μου, ἀλλὰ τῶν γραμματικῶν, οἵτινες πάντοτε ἦσαν καὶ θὰ ᾖσιν ἄνοστοι καὶ ἀδιάκριτοι ἄνθρωποι. Ἐγὼ δὲν θὰ ἐπιτρέψω ποτὲ νὰ νομίσῃτε ὅτι κατηγορῶ ὑμᾶς ἐπὶ ἀστασίᾳ. Δὲν ὀνειρεύομαι δόξαν εἰσαγγελίως ἢ δημοσίου κατηγοροῦ τῶν γυναικῶν. Ἀλλως τε ἡ εἰσαγγελία, ἐπειδὴ εἶναι δικαστικὴ πολυτέλεια, δὲν εἶναι ἐν χρήσει παρ' ἡμῖν. Ὅσον δὲ διὰ τὰ τρόπαια τῶν δικηγόρων, δύναμαι εὖσυνεῖδόντως νὰ ὁμολογήσω ὅτι πάντοτε μετὰ ἀφίνωσι νὰ κοιμῶμαι.

Μετὰ τὰς χιόνας καὶ τοὺς πάγους, λαμπρὸς ἐπεφάνη ὁ Φοῖβος, διαχέων τὰς ἀκτῖνας αὐτοῦ τὰς θερμὰς ἐπὶ τῆς ριγούσης πόλεως. Ὁ οὐρανὸς ἐγένετο κυανοῦς, καθαρὸς καὶ ἁδολος ὡς ἡ εἰρήνη. Οὐδὲν νέφος τὸν ἐκηλίδου ὕπουλον καὶ κακεντρεχὲς. Ὁ ἰανουάριος ἐδανείσθη ὡραίας τινὰς ἡμέρας ἀπὸ τοῦ μαΐου, πρὸς τέρψιν τῶν